

Hej!

Måndagen den 7 mars firar Lunds kammarmusiksällskap sin 600:e spelafton!

Välkomna till Magle Konserthus kl. 19.00 och lyssna på **Trio LEK med pianisten David Huang, violinisten Daniel Migdal och cellisten Fredrikke Waaler Wærvågen.**

2015 bildades Trio LEK.

Dessa tre lysande unga musiker förenar i pianotrio teknisk skicklighet med spelglädje och engagemang.

Svensk-kinesiska **David Huang** (f. 1988, <http://www.davidhuang.se>) tog 2007 sin Bachelorexamen för prof. Stefan Bojsten vid Kungl. Musikhögskolan i Stockholm och senare sin Masterexamen för prof. Jiri Hlinka och Håvard Gimse vid Barratt Dues musikinstitut i Oslo. David har också spelat för flera stora pianister såsom Konstantin Bogino, Bernd Goetzke och Jerome Lowenthal. 2014 vann han det prestigefyllda svenska Solistpriset och var även P2:s Artist 2014-2015.

Daniel Migdal (f.1986, <http://www.avalonmusicconsort.com/#!daniel-migdal-violin/c10t3>) har etablerat sig som en av de mest lovande unga violinisterna i Sverige. Som solist har Daniel framträtt med bland annat Sveriges Radios Symfoniorkester, Kungliga Filharmonikerna och Helsingborgs Symfoniorkester. Daniel är även en eftersökt kammarmusiker och har spelat med artister såsom Truls Mørk, Ulf Wallin och Quiroga-kvartetten. Han framträder regelbundet på kammarmusikfestivaler som Hardanger Musikkfest (Norge), Aspekte (Salzburg), Musik vid Siljan och Aurora Chamber Music Festival.

Norska cellisten **Frida Fredrikke Waaler Wærvågen** (f.1988, <http://www.ffww.no>) har studerat för aktade cellister såsom Truls Mørk, Frans Helmerson och Torleif Thedéen. Som solist har hon framträtt med orkestrar som Oslo

Filharmoniske Orkester, Kringkastingsorkestret, Münchner Rundfunkorchester och Zürcher Kammerorchester och som kammarmusiker har hon hörts på bland annat Oslo kammermusikkfestival och Festspillene i Bergen. Frida Fredrikke var även en av de tre finalisterna i Solistpriset 2014.

PROGRAM

Tarrodi – Akacia

Mendelssohn – Trio nr. 1 i d-moll op. 49

Sjostakovitj – Trio nr. 2 i e-moll op. 67

Se **verkbeskrivning** i bilagan.

Biljettkassan öppnar kl. 18.30. Medlemmar och studerande 100 kr, övriga 160 kr.
Ungdomar under 18 år gratis.

Mvh

Styrelsen

Nästa spelafton 11 april gästar den världsberömda belgiska ensemblen Anima Eterna Brugge under ledning av Jos van Immerseel och bjuder på Schubertiad: Forellkvintetten, fyrhändiga Fantasi i f-moll och sånger.

Medlemsutskick LMKF spelafton den 7 mars 2016. Trio LEK
Något om verken som spelas.

Tarrodi, *Akacia*
2009

Andrea Tarrodi, f. Lindberg är en svensk tonsättare verksam i Stockholm. Hon har studerat för Jan Sandström vid musikhögskolan i Piteå, för Pär Lindgren, Jesper Nordin och Marie Samuelsson vid Kungl. Musikhögskolan i Stockholm och för Fabio Cifariello-Ciardi vid Musikkonservatoriet i Perugia. 2010 vann hon första pris i Uppsala Tonsättartävling med sitt verk *Zephyros* för orkester. År 2012 tilldelades hon Musikförläggarnas pris för sitt verk *Empireo*. Hon var hustonsättare i Sveriges Radio P2 under åren 2011- 13 och Västerås Sinfoniettas tonsättarprofil 2013-14. Hon har erhållit flera tonsättarstipendier, bl.a. från Kungl. Musikaliska Akademin, Konstnärsnämnden, STIM och Statens Kulturråd. Tarrodi har komponerat ett 80-tal verk inom flera olika genrer.

Akacia för pianotrio skrevs under sommaren 2009 på uppdrag av Trio KMV¹, som också fått sig verket tillägnat. Tarrodi skriver själv om sitt verk:

”Under styckets tillkomst tillbringade jag den mesta tiden i skärgården, och dess vackra och dramatiska landskap hade stort inflytande på verket. *Akacia* är byggt kring två enkla melodier: den första presenterad i violin och cello alldeles i början och den andra i pianot, spelad i oktaver. Genom hela stycket uppträder de två temana i varierade former. Man kan t.ex. höra ett tema i en ackordisk version i pianot och det andra i en kanonlik dialog i cellon och violinen. Akacior är träd som på engelska går under namnen thorn trees, whistling thorns och wattles.² Musiken påminde mig mycket om trädets naturliga skulpturala skepnad, därav verkets titel. Mot slutet kan man höra fåglar sjunga i akaciaträdet.”

Underlag för notexemplen nedan har vänligen ställts till förfogande av tonsättaren.
Tema 1, som presenteras i violin och cello:

¹ Trio KMV är en pianotrio verksam i Sverige. Den består av Annette Alimetou Mannheimer violin, Sara Wijk cello och Ann-Sofie Klingberg piano.

² *Acacia* är ett släkte med ca 1200 arter bestående av buskar och små träd hemmahörande i Afrika och Australien. Flera arter används som virke. I medelhavsländerna växer en del arter förvildade. I vårt land är de inte hårdiga, men kan odlas som krukväxter. *Acacia dealbata* är en art som oftast saluförs i svenska blomsterbutiker under det felaktiga namnet Mimosa. Ett annat närstående släkte i familjen ärtväxter är Robinia. Arten *Robinia pseudoacacia*, falsk akacia, är ett ganska stort träd, som kan odlas i de södra delarna av Sverige.

Tema 2, som presenteras i pianot i oktaver:

Mendelssohn, Pianotrio d-moll op. 49

1. *Molto allegro ed agitato* 2. *Andante con moto tranquillo*
3. *Scherzo: leggiero e vivace* 4. *Finale: Allegro assai appassionato*
1839

Redan 1832 skrev Felix Mendelssohn till sin syster Fanny att han ville skriva ett par pianotrior. Den första av dem blev förverkligad först 1839 och blev utan tvekan ett av de mest populära verken i genren, en folkgunst som hållit i sig in i våra dagar. Pianotrior i d-moll är emellertid inte bara ett vackert och lättillgängligt stycke musik. Den faller även finmakare på läppen och redan Schumann tyckte att den var fullt jämförbar med Beethovens och Schuberts stora trior.

Vill man att musik ska bli populär är det inte fel att skapa en inledningssats byggd på melodier av det slag som Mendelssohn gör här. Satsen har beteckningen *Molto allegro ed agitato* och inleds direkt i cello med ett fantastiskt tema:

Huvudgruppen innehåller även en del andra teman som kommer att användas och bearbetas i fortsättningen av satsen. Ett av dem inleds med ett utropsliknande, upprepat motiv:

Sidotemat (A-dur), lika sångbart som huvudtemat, presenteras också av cello:

Expositionen avslutas med virtuosa löpningar i pianot. Genomföringen är lång och inleds i cello med huvudtemat. Men det är sidotemat som dominerar och detta genomgår ett stort antal tonartsförändringar (B-dur, g-moll, C-dur, A-dur). I slutet av genomföringen upprepas sidotematets 4 sista toner (understruket i notexemplet ovan) ett antal gånger varefter tempot stannar av inför återtagningen. I den får huvudtemat en extra dimension genom violinens vackra motstämma.

Den, i dessa ords bästa mening, sentimentala och romantiska långsamma satsen, (B-dur), har tredelad visform. Första delens melodi inleds i pianot:

I mellandelen blir temperaturen mera laddad med ett tema i moll, även det med början i pianot:

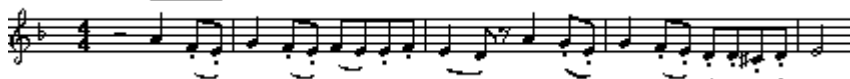
Man kan gissa att det finns stunder hos många lyssnare när de har svårt att tänka sig något vackrare än denna sats.

Scherzosatsen, *Leggiero e vivace* (D-dur), saknar trio och baseras huvudsakligen på följande tema:

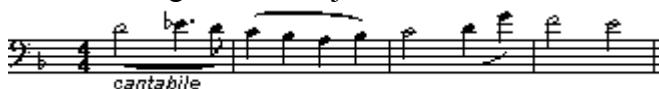

Hela satsen är ett under av lätthet och elegans, som ställer de största krav på de medverkandes skicklighet och samspelhet.

Finalen, *Allegro assai appassionato*, domineras av huvudtemat:

Som framgår av notexemplet är det samma rytmiska motiv, som spelar stor roll i temat (markerat i notexemplet). Och tonsättaren vill verkligen hamra in denna fras i vårt medvetande. Först efter ca 3½ minut dyker sidotemat upp i cello. Det kontrasterar genom sin mjukare karaktär:

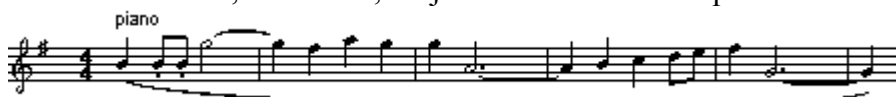
Hela satsen slutar med en coda (D-dur) som börjar med sidotemat.

Sjostakovitj, Pianotrio nr 2, e-moll op. 67

1. *Andante – Moderato* 2. *Allegro con brio* 3. *Largo* 4. *Allegretto - Adagio*
1944

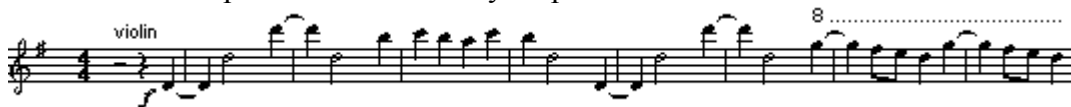
Trion skrevs till minnet av en nära vän, musikkritikern Ivan Sollertinskij, som plötsligt hade avlidit. Men den kan även ses som ett memento över livet i allmänhet, från rofylld lycka (sats 1), uppsluppen glädje (sats 2) och djup sorg (sats 3) till makaber dödsdans (sats 4). Sista satsen blir därmed en hyllning åt alla som dog en för tidig och fasansfull död i kriget; allt enligt en tolkning av musikskriftställaren vännen Dmitrij Rabinovitj.

Första satsen har en långsam inledning, *Andante*, i vilken det kommande huvudtemat presenteras. Det sker först med konstflageoletter³ i cellons höga register. Satsens huvuddel, *Moderato*, börjar med huvudtemat i pianot:

Om man efter temats avslutning tycker att rytmen känns svårfångad, kan det bero på att taktarten flera gånger växlar mellan 3 och 4 fjärdedelar.

Nära slutet av expositionen hörs det synkoperade sidotemat:

I genomföringen bearbetas båda temana. I återtagningen är rollerna ombytta; huvudtemat får ett litet och sidotemat ett stort utrymme.

³ **Flageolett-ton**, hög glasartad ton på stråkinstrument som fås genom att strängen berörs lätt. Egentonen kvävs då, och vissa av strängens övertoner framträder, vilket gett upphov till fenomenets namn; flageolett betyder liten flöjt. Man skiljer mellan naturflageoletter, som utförs på lösa strängar och konstflageoletter, som fås ur toner från nedtryckta strängar. Strängen förkortas då med en av fingrarna samtidigt som en annan finger med beröring åstadkommer den önskade övertonen.

Även den andra satsen har, som framgått ovan, ett innehåll långt ifrån ett sorgestycke. Beteckningen är *Allegro con brio*, och det snabba huvudtemat känns fyllt av optimism och tillförsikt:

Sidogruppen börjar med temat i pianot:

Åtta takter före nästa tema spelas huvudtemat och sidotemat (= pianostämman ovan) samtidigt i violin och cello. Tema 3 är mycket pregnant:

I violin och cello hörs snart huvudtemat igen, denna gång kombinerat med tema 3. En kort mellandel, påminnande om en trio, följer. Den är byggd på det kraftfulla tredje temat och har t.o.m. samma toner i det inledande motivet. Detta hörs fem gånger efter varandra.

Återtagningen börjar med huvudtemat i pianot. Även här är sidogruppen lätt att missa. Stråkarna spelar nu den rörliga temadelen och pianot den entoniga. En coda med huvudtemat i pianot, som snart får sällskap med tema 3 i stråkarna, avslutar satsen.

Den långsamma satsen, *Largo*, utgör det egentliga sorgestycket över vännen Sollertinskijs död. Den är uppbyggd som en variationssats över 8 inledande ackord i pianot. Det är alltså fråga om en form som brukar kallas chaconne.⁴

Bm F C/G Adim7 Gmaj7/Fiss Gmmaj7 Am G/H G7/H

Harmonierna i ackordanalys har placerats under varje ackord. Efter denna temapresentation följer en första variation med en gripande melodi i violinen:

Ytterligare 4 gånger klingar den magiska ackordsföljden till melodins utvecklingar i violinen och cellon, för att sluta i några tacters överledning till finalsatsen.

⁴ Formen har kallats både chaconne och passacaglia men efter en allt vanligare definition är det en chaconne. Det är en *instrumental variationsform, som bygger på en given ackordföljd i långsam tretakt och i regel omfattande blott ca 8 takter* (Sohlmans Musiklexikon). Passacaglian skiljer sig genom att temat utgörs av en upprepad basmelodi, en s.k. basso ostinato.

Finalsatsen, *Allegretto*, är rondolik. Den bygger på judiska dansmelodier. Ton-sättaren hade tagits hårt av fasansfulla berättelser han hört, att judarna i det nazistiska förintelselägret Majdanek tvingades dansa på kanten av de egenhändigt grävda gravarna innan de sköts. I ett första längre avsnitt presenteras och utvecklas tre teman:

The image shows three staves of musical notation. The first staff is marked 'pizz.' and contains a melodic line with eighth notes. The second staff is marked 'espress.' and contains a more complex melodic line with eighth notes and some rests. The third staff is also marked 'espress.' and contains a melodic line with eighth notes. The notation includes various musical symbols such as clefs, key signatures, and dynamic markings.

Det andra av dessa teman kommer Sjostakovitj att utnyttja även i stråkkvartett nr 8. I en kortare mellandel hörs huvudtemat från sats 1. En kort avslutande del består av satsens tema 1 och 2 samt av en coda uppbyggd av tema 1. Den innehåller även ett kort parti med tredje satsens ackordsföljd. Allra sist hörs två gånger de två första takterna av satsens huvudtema och några pizzicatoackord. Ett mäktigt verk är tillända.

Yngve Bernhardsson